

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

מכתבי חיוק, אמונה, ועצות
מעשיות לחיים,
נקתבו על ידי ראש ישיבת
תפארת התורה בקסלב

פרשת וישב

תש"פ

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzefat
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש ירושלים
Heichal Hakodesh Jarusalem
שבטי ישראל 39
052-712-8416

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh Beitar Illit
רחוב ברים 9
052-764-4664

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh Bnei Brak
רחוב ויינרב 3
054-848-0941

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh Yavne'el
רחוב דרך הבקעה
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh Beit Shemesh
רחוב רבי יהושע 6
058-322-1800

בקר באתר שלנו - ברסלב סנטר
www.BRESLEVCENTER.com

לשמיעת השיעורים באידיש ובלשון הקודש חייגו
0797040066
שמעו ותחי נפשכם

לקבלת הקונטרס במייל,
לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליון שלחו מייל ל'
ATZATOEMUNA@GMAIL.COM

לרכישת קונטרסים, דיסקי אונקי, כרטיסי זיכרון, עם
השיעורים והניגונים של הראש ישיבה
וכן למידע על נסיעות לציון מוהרא"ש זיע"א ביבניאל
חייגו: 0527644664

נַעֲתוֹ אֲמוּנָה

- א..... מֶה הֵם הַמִּנְהָגִים בְּתַגְלֶחַת הַיְלָדִים?
- הַמְלָמֵד בְּתַלְמוּד תּוֹרָה לֹא מִפְסִיק לְהַרְבִּיץ לַיֵּלֶד שְׁלִי, אִיךְ אֲנִי מַצִּילוֹ?.....
- ב.....
- ג..... מֵתֵד לְלַמֵּד לִפְנֵי הַטְּכִילָה בַּמִּקְוָה?
- ה..... אִיךְ יוֹצֵאִים מִהַמַּחֲלָקֶת?
- ו..... מֶה עוֹשִׂים בְּשָׂלָא נוֹשָׁעִים עַל יְדֵי תַפְלָה?
- ז..... אִיךְ מְלַמְּדִים אֶת הַיְלָדִים לְשָׁמֵר עַל הָעֵינִים?

אִישׁ אֲמוּנָה

- א..... הַתּוֹרָה מְטַהֶרֶת מְכֹל הָעוֹנוֹת.
- ב..... אֵת לֹא יִכּוֹלָה לְתַאֵר לְעֶצְמָךְ מֶה זֶה לְהַחְיֹת יְהוּדִי.....
- ג..... כְּנוֹסֵי נָשִׁים בִּישׁוּבִים יְהוּדִיִּים עַל פְּנֵי כָל הָעוֹלָם.....
- ד..... מֶה הַתְּכַלִּית שְׁלָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם?.....

מה הם המנהגים בתגלחת הילדים?

שאלה:

לכבוד הראש ישיבה שליט"א,

אני מתבונן ברוד ה' לתגלחת של הילד שלי, לעשות לו פאות, אני רוצה לדעת האם ישנם מנהגים מסוימים שנהוגים ביום זה, אצל הילד ואצל ההורים.

ישר כח על הכל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת תולדות, ב' דראש חדש כסלו, שנת תש"פ
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

תודה ותהלל לה' על שאתה עומד לעשות פאות לבנך, פאות הם יסוד היהודי.
ראה מה רבי נתן אומר (לקוטי הלכות, הלכות גילוח הלכה ג', אות ב'): "עקר הדת
ישראל ועקר היהדות תלוי בזקן ופאות", הזקן והפאות הם העקר של היהודי ועקר
היהדות, "ובהם נכר היהודי, כי הוא מזרע ברוך ה', מזרע ישראל". ועל ידי הזקן
והפאות מכירין באדם שהוא יהודי, "ומי שרוח אחרת עמו חס ושלום, ורוצה לכפר
חס ושלום באלקי ישראל, תחלת הפסירה הוא שמשליך חס ושלום מעליו הזקן
והפאות", הדבר הראשון שהוא יעשה זה להוריד את הזקן והפאות, "כי באמת כל
דת ישראל הקדוש הוא תלוי בזקן ופאות", כי כל היהדות תלויה בזקן ובפאות; עין
שם באריכות דבריו הקדושים.

נוהגים שלא יסתכל הילד על גוים ביום שהוא נהיה בן שלוש, ולכן כשמוציאים את הילד מן הבית עוטפים אותו עם טלית, כדי שלא יסתכל על גוים. נוהגים ללכת אתו לתלמוד תורה; המלמד לומד אתו את הא"ב, ואחר כך המלמד מורח דבש על הא"ב והילד מלקק את הדבש מהא"ב. הקפד על כך שהפאות יהיו מסלסלים יפה; רבנו הקפיד מאד ללכת עם פאות יפות ומסלסלות (עין חיי מוהר"ן, סימן תקז), הוא אמר שיש בזה סודות גדולים. הקדוש ברוך הוא יעזר שתצלית בכל דרכיך.

...

~~~~~

המלמד בתלמוד תורה לא מפסיק להרביץ לילד שלי, איך אני מצילו?

שאלה:

לכבוד הראש ישיבה שליט"א,

הילד שלי נכנס השנה אצל מלמד חדש בכתה ו', המלמד נוהג שבכל תחלת שנה הוא מרביץ לילדים בכל יום ויום עם רציחה גדולה על כל דבר קטן, כמו לדגמא על שלא מצביעים עם האצבע בחמש בעת הלמוד, והילד שלי חוזר כל יום כשהוא בוכה.

דברתי כבר עם המנהל כמה פעמים, אבל הוא לא מבין מה הבעיה בזה, הוא טוען שהילדים שלו גם למדו אצל מלמד זה והיום הוא רואה נחת מהם, וששום דבר לא קורה כשמרביצים לילד, ככה גדלים יהודי כשר.

מה עוד אוכל לעשות בנדון? אני לא רוצה שהוא יחריב את חיי הבן שלי.

יירש פח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תולדות, כ"ט חשוון, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

תגש אל המלמד ותדבר אתו; בהתחלה תדבר אתו יפה, תגיד לו כמה אתה מרצה שהילד שלך לומד אצלו וכמה הבן שלך אוהב את הרבי שלו. אחר כך תספר לו שהילד שלך מגיע כל יום הביתה בוכה, הוא מפחד ללכת לתלמוד תורה, הוא ממש בוכה מפחד. תבקש ממנו בצורה יפה שלא ירביץ לבן שלך.

אם זה לא יעזור והבן שלך ימשיך לבוא הביתה ולבכות שהוא חוטף מכות, אז תתפס את המלמד בצנארוֹן ותגיד לו באפן חר משמעי: "אם תמשיך להרביץ לבן שלי אתן לך כאלו מכות, אשבר לך את העצמות". כי מישוהו שמרביץ אסור לו לעבד עם ילדים, כִּזֶּה אֶחָד צריך לעבד בפנוי אשפות. מותרא"ש הִיָּה תמיד אומר שאלו שמרביצים צריכים לעבד בפנוי אשפות, לזרק ולהעיף את האשפה ופחי הזבל.

כמה ילדים עזבו את היהדות בגלל שהרביצו להם על שלא הצביעו עם האצבע בחמש וכדומה; אם המנהל קרה לו גם והוא הצליח עם הילדים שלו זה עדין לא אומר שכלם יצליחו על זה הדרך, "אין סומכין על הגס (פסחים סד:)".

רבנו הורה שלא להרביץ לילדים. כשחושבים לעמק רואים שלהרביץ זה בכלל לא חנוף; כשמרביצים לילד זה רק בשביל להוציא את העצבים, ולכן אסור להרביץ לילדים. לא רק שזה לא יעזור, אלא זה רק יגרם להחמרה וכו'.

(אם תצטרף ללכת בזו הדרך, עליך להזהר שבנך לא ידע מזה כדי שלא יזלזל במלמד, צריכים מאוד להזהר להעריך את המלמד בפני הילד. זה יהיה אישי בינך ובין המלמד וד"ל).

תבקש מהקדוש ברוך הוא שבנך יגדלו ויהיו יהודים פשרים, הורים צריכים לבכות הרבה אל ה' לזכות לבנים פשרים; שאלו את החתם סופר זכותו יגן עלינו איך הוא זכה לבנים פשרים כאלו, ענה החתם סופר הקדוש זכותו יגן עלינו: "בכל לילה כשערכתי תקון חצות הייתי ממלא כוס דמעות, התפללתי על ילדים פשרים; זוהי הדרך לזכות לדורות פשרים.

הקדוש ברוך הוא יעזור שתצליח בכל דרכיך.

...

~~~~~

מֵתָר לִלְמַד לִפְנֵי הַטְּבִילָה בַּמִּקְוָה ?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

מהי ההלכה לגבי אמירת תהלים, ברכות התורה, למוד התורה, וכו' וכו', לפני שהולכים למקוה, כמובן כשצריך ללכת למקוה.

אני אוהב ללמוד בבית לפנות בקר בשהילדים עדין ישנים וכשהם קמים, וקשה לי ללכת למקוה ואחר כך לחזר הביתה ללמוד.

יִישַׁר כַּח.

תשובה:

בעצרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פְּרֻשֶׁת תולדות, ב' דראש חדש כסלו, שנת תש"פ
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

דע לך שפשהאדם טובל במקנה טובלים את נשמתו למעלה בשמים. והוא
זוכה להוריד מעצמו את כל הקלפות, כמו שרבינו אומר (ספר המדות, אות המתקת
הדין סימן כב): "על ידי טבילת מקנה נתבטל הצרות, וישועה באה".

רבי נתן הקדוש זכרוננו לברכה אמר: "מקנה" זה מלשן 'תקנה'; מי שהולך
למקנה יש לו תקנה למשן את הכל". וכן אמר רבי אהרן מקרלין זכותו יגן עלינו:
"אכן אין מצוה ללכת למקנה, אבל המקנה יכולה להביא את האדם למדרגות
ששום מצוה אחרת לא יכולה להביאו".

ברור שפשיש מקנה כדאי לטבל במקנה לפני הלמוד ואמירת תהלים. אלו
היית יודע מה יכולין לזכות על ידי הטבילה במקנה, הדבר הראשון שהיית עושה,
היית רץ למקנה. ראה מה המאור ושמש זכותו יגן עלינו כותב (פרשת אמר) שפת
השציי"ם ימח שמם נהיו אפיקורסים כי הם לא היו נזהרים בטבילת עזרא; הם עסקו
בקבלה בלי טהרה. וכן להפך, הבעל שם טוב הקדוש אמר לתלמידיו שהוא הגיע
למדרגותיו כי הוא טבל הרבה במקנה.

אם אין מקנה אפשר להטהר עם תשעה קבין (פמוכן רק טבילת עזרא) כדי לא
לבטל תורה ותפלה, אבל פשיש מקנה ברור שיש למהר ללכת למקנה ולהוריד את
כל הזיהמא.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצלית בכל דרכיך.

...

~~~~~

איך יוצאים מהמחלוקת?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יש לי שני גיסים שהיו שתפים בעסק ולבסוף הם הסתכסכו בצורה קשה מאוד, הם יושבים הרבה בבית דין ודנים ומדברים הרבה אחד על השני. ערבו אותי במחלוקת שלא ברצוני, כי אבי שולח לי הודעות אל חמי וחמי שולח בחזרה, ושני הגיסים ברגז עלי כי כל אחד חושב שאני עוזר לצד שכנגדו. וככה אני נקרע משני הכוונים. איך אני רואה את עצמי מחוץ לכל הספור הזה?

ייתר כח

תשובה:

בעצרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת תולדות, ב' דראש חדש כסלו, שנת תש"פ
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

רבינו הקדוש אמר (ספר המדות, אות פחד, חלק ב', סימן ג): "מי שבורח מן הצרה, הוא פקח", אדם חכם בורח מהמחלוקת; קח לך את דברי מורה ודרכך: "תברח מסכסוכים".

אם משפחתך מעורבת במחלוקת, מה לך להכניס את הראש באמצע? בסוף אתה תסבל יותר מכלם, כי אתה תהיה הקרוב של כלם. כמו שמצינו, חכמינו זכרונם לברכה מספרים (ברכות נו): רבא ישב בבית המדרש ופתאום שמע קול זעקה, הוא הסתכל וראה שני עוורים רבים, נגש אליהם רבא ונסה להפריד ביניהם, התחילו שניהם להכות את רבא; רואים מכאן ששנאקלעים למריבה יש לברוח מיד ולא להתערב ולקחת חלק במחלוקת.

אל תעביר ואל תשלח מידע מאחד לשני; אם אביך מבקש ממך לומר פה ופה זה לא אומר שעליך לקיים זאת, זה לא כבוד אב; מקשיבים למה שאבא אומר, לא עונים ולא מעבירים הלאה.

זה לא נקרא כבוד אב ואם, לא כל דבר צריכים לעשות וכו'; כבוד אב ואם זה להקים בית יהודי יפה. כשתבנה בית יפה, תכבד את אשתך ותחנך את בנך - זה הכבוד אב ואם הכי גדול.

הכבוד אב ואם הכי גדול זה כשהורים רואים שבניהם מתנהגים ביישר, כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (יומא פו.) על הפסוק (דברים ו, ה): "ואהבת את ה'

אֱלֹהֶיךָ שֶׁיְהֵא שֵׁם שְׁמַיִם מִתְאַהֵב עַל יָדְךָ" עָלֶיךָ לְדַאֵג לְגֵרֵם לְקִדּוּשׁ הַשֵּׁם וְשֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתְאַהֵב אֶצֶל הַבְּרִיּוֹת עַל יָדְךָ, "שֶׁיְהֵא קוֹרָא וְשׁוֹנָה וּמִשְׁמַשׁ תַּלְמִיד חֶכֶם וַיְהֵא מִשְׁאוֹ וּמִתְנֹה בְּנִחַת עִם הַבְּרִיּוֹת מֶה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלָיו" כִּי כִשְׁהָאֲדָם מִתְנַהֵג בְּצִנִּיעוּת וּבִמְתִּינּוּת כְּרֹאוי, מֶה אֲנָשִׁים אוֹמְרִים? "אֲשֶׁרִי אָבִיו שֶׁלְמָדוֹ תוֹרָה אֲשֶׁרִי רַבּוֹ שֶׁלְמָדוֹ תוֹרָה, אוֹי לָהֶם לְבְרִיּוֹת שֶׁלֹּא לְמָדוֹ תוֹרָה, פְּלוֹנִי שֶׁלְמָדוֹ תוֹרָה רְאוּ כִּמְה נֹאִים דְּרָכֵיו כִּמְה מִתְקַנְנִים מַעֲשָׂיו, עָלָיו הַפְּתוּב אוֹמֵר (וַיִּשְׁעִיָּהוּ מֵט, ג): "וַיֵּאמֶר לִי עַבְדִּי אֵתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר", הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְנַגֵּא עִם כְּנֶה יְהוּדִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ דַּעַת לְהִתְרַחֵק מִהַמְחִלָּקָת.

...

~~~~~

מֶה עוֹשִׂים כְּשֶׁלֹּא נוֹשְׁעִים עַל יְדֵי תַּפְלָה?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי שׁוֹמֵעַ כָּל הַזְּמַן מִהֶרֶשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, שֶׁהַעֲצָה הַיְּחִידָה לְכָל דָּבָר זֶה רַק תַּפְלָה. אֲנִי רוֹצֶה לְדַעַת אִם זֶה בְּאֻמָּת כִּכָּה, כִּי שְׁמַעְתִּי פַעַם דְּרָשׁוֹת שֶׁל מַגִּידִים שְׁאִפְשָׁר לְבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֲבָל אִם לֹא מִקְבָּלִים אֵת מֶה שֶׁמִּבְקָשִׁים, פְּרוּשׁוֹ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עוֹנָה לִי "לֹא" עַל תַּפְלוּתִי, כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ שֶׁמֶה שְׁאֲנִי מִבְקָשׁ עֲכָשׁוֹ לֹא טוֹב בְּשִׁבְלִי.

אִיד אֲבֻמָּת אוֹכַל לְדַעַת מֶה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עוֹנָה לִי? הַרְבֵּה פַעְמִים אֲנִי מִבְקָשׁ מִשְׁהוּ וְאֲנִי רוֹצֶה שְׁאֲנִי לֹא מִקְבָּל אֵת זֶה, אִיד אוֹכַל לְדַעַת - אִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לֹא רוֹצֶה לָתֵת לִי אֵת הַדָּבָר שְׁאֲנִי מִבְקָשׁ, אוֹ שְׁעִלִי לְהַמְשִׁיד לְבַקֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ עַד שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לִי מֶה שְׁאֲנִי צָרִיד.

יִישֵׁר כַּח.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרֵב שֶׁבֶת קִנְדֵּשׁ פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת, ב' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ, שְׁנַת תַּש"פ לְפֶרֶט קָטָן

לְכַבּוֹד ... גִּרּוֹ יֹאִיר.

רַבֵּנוּ הַקְדוּשׁ אוֹמֵר (לְקוּטִי מוֹהֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ו): "אֲסוּר לְאָדָם לַעֲמֹד עֲצָמוֹ עַל שׁוּם דָּבָר, הֵינּוּ שְׁאֲסוּר לְהִתְעַקֵּשׁ בְּתַפְלָתוֹ - שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ דְּוָקָא אֵת בְּקָשְׁתוֹ וְכוּ'", אֲסוּר לְהִתְעַקֵּשׁ עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיַּעֲשֶׂה כְּרִצּוֹנוֹ, "רַק צָרִיד לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרַחֲמִים וּתְחִנּוּנִים, אִם יִתֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ - יִתֵּן, וְאִם לֹא לֹא", לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וּלְהִתְחַנֵּן אֲבָל לֹא לְהִתְעַקֵּשׁ, וְאִם יִתֵּן לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ

אֶת מְבוֹקְשָׁתוֹ מֵה טוֹב וְאִם לֹא, לֹא, רַבְּנוּ מִפְּרֹשׁ אֶת דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה שְׂאוּמָרִים (אבות ב, יג): "אֵל תַּעַשׂ תִּפְלֶתֶךָ קִבְע", 'קִבְע' זֶה מִלְשׁוֹן גְּזוּלָה, "הֵינּוּ שְׁכָל מֵה שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ, הֵן פֶּרֶנְסָה אוֹ בָּנִים אוֹ שָׂאֵר צָרִיכִים, אֲסוּר לְהַתְעַקֵּשׁ וּלְעַמֵּד עַצְמוֹ בְּתִפְלָתוֹ, שְׂדוּקָא יַעֲשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת תִּפְלָתוֹ", כִּי זֶה הוּא תִפְלַת קִבְע, שְׁלֹקֶת הַדָּבָר בְּחִזְקָה בְּגִזְלָה", כִּי זֶה כְּמוֹ שֶׁהוּא גּוֹנֵב אֶת הַדָּבָר עִם תִּפְלָתוֹ, "רַק יִתְפַּלֵּל רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים כִּנ"ל, "אֵלָּא לְבַקֵּשׁ בְּתַחֲנוּנִים וּלְעוֹרֵר רַחֲמִים אֲכָל לֹא לְהַתְעַקֵּשׁ - לְגִזּוֹל.

כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְרוֹאִים שֶׁעוֹבֵר הַרְבֵּה זְמַן וְלֹא מְקַבְּלִים אֶת מֵה שֶׁמְבַקֵּשִׁים, צָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים מְאֹד לֹא לְהָרִים יָדַיִם; צָרִיכִים הַרְבֵּה סִבְלָנוּת לְצַפּוֹת לְיִשׁוּעָתָהּ, וּלְהַמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל שְׂיַעֲזֹר רַחֲמָיו וַיִּשְׁלַח אֶת יְשׁוּעָתוֹ. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

~~~~~

אִיךָ מְלַמְּדִים אֶת הַיְלָדִים לִשְׁמֹר עַל הָעֵינִינִים?

שְׁאֵלָה:

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

רֹאשִׁית, תּוֹדָה עֲנֻקִית עַל הַשְׁעוּרִים הַנִּפְלָאִים, שֶׁמְחַזְקִים אוֹתָנוּ תָּמִיד.

הָרֹאשׁ יְשִׁיבָה אוֹמֵר תָּמִיד שֶׁיֵּשׁ לְהוֹדִיר אֶת הַיְלָדִים לִשְׁמֹר עַל הָעֵינִינִים, וְלֹא לִנְעוּת אִיפֹה שֶׁאֲסוּר. רְצִיתִי לְדַעַת אִם צָרִיד לֹאמֵר לָהֶם גַּם מֵה שֶׁכְּתוּב בְּשִׁלְחוֹן עֲרוּךְ שֶׁחֲסִידִים הָרֹאשׁוֹנִים הִקְפִּידוּ גַם לֹא לְהִסְתַּכֵּל אִיפֹה שֶׁאֲסוּר, אוֹ שֶׁזֶה רַק לְבַעֲלֵי מִדְרָגָה?

בְּכָל רְצִיתִי לְדַעַת אִם אֲנָשִׁים מְבַגְּרִים גַּם צָרִיכִים לְהוֹג כָּד?

יִישֵׁר כַּח עַל הַכָּל

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פֶּרֶשׁת וַיֵּצֵא, ג' כְּסֵלוֹ, שְׁנַת תש"פ לְפָרֶט קָטָן

לְכָבוֹד ... גִּירוֹ יָאִיר.

קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּנוֹדָי תִּלְמֵד אֶת בְּנֵי הַקִּטְנִים שֶׁיִּתְנַהֲגוּ כְּצַדִּיקִים קְדוּשִׁים, לִשְׁמֹר עַל עֵינֵיהֶם; אֲזֵהם יִהְיוּ צַדִּיקִים גְּדוּלִים. מְצִינוּ, שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה אוֹמְרִים (שְׁבַת קיח:): "אֲמָרוּ לִיָּה לְרַבִּי מֵאִי טַעַמָּא קָרְאוּ לָךְ רַבְּנוּ הַקְדוּשׁ אָמַר לָהּ מִמֵּי לֹא נִסְתַּכְּלָתִי

במלה שלי", רואים מכאן שעל ידי שמירת העינים זוכים להתקדש עד כדי כך שקראו לו "רבי"

בפרט בשאתה הולך אתם למקנה תלמד אותם את מדת הצניעות. שישמרו על עיניהם, ושיעמדו עם הפנים אל הקיר בצניעות. כי בזהר כתוב מפרש שאסור להסתכל, זה לא מדת חסידות, זה אסור גמור. כמו שמצינו (זהר הקדוש פרשת בשלח, דף סו:): "אסור לאסתכלא בקשת", אסור להסתכל על האות הברית; תרגיל את הילדים שלך מקטנותם להיות קדושים וטהורים.

אשרי מי ששומר את בנו כבר בהיותם קטנים, הוא יזכה לבנים צדיקים.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

~~~~~

איש אמונות

התורה מטרת מכל העונות.

בעזרת ה' יתברך – יום ב' פּרשת ויצא, ד' פסלו, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר.

תתחזק בלמוד התורה; אם אתה שקוע בבוץ, אתה עובר עבירות רחמנא לצלן
ואתה רוצה לצאת מזה, תלמד כל יום דף גמרא חק ולא יעבר.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ירושלמי ראש השנה פרק ד, הלכה ח): "בין
שקבלתם עליכם על תורה – מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימיהם", כשאדם
מקבל על עצמו את על התורה – זאת אומרת הוא מקבל על עצמו ללמד כל יום את
התורה הקדושה – אומר הקדוש ברוך הוא, הרי הוא בעיני כאלו לא חטא
מעולם.

אפילו שאתה לא מבין מה שאתה לומד, תגיד את התבות של הגמרא הקדושה,
זה ישטף אותך מכל הרעות. רבינו אומר (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים
הרחוקים מן הקדושה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעבירות חס ושלום
רחמנא לצלן, אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך עד שיכולה להוציא אותם
מן העבירות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד
בכל יום יום כן וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי
התורה, כי כח התורה גדול מאד", אם תקבע לך ללמד בכל יום "כך וכך", אזי תצא
סוף סוף מהבץ שלך, כי הכוח של התורה כה גדולה, שהיא מוציאה את האדם
מרעתו.

כשרבינו אומר שיחה זו, שאל רבי נתן את רבנו (חיי מוהר"ן, סימן תקעג): "האם
תורה יכולה לעזור גם למי שנפל בעברה המגעילה של פגם הבטית – הוצאת זרע

לְבַטְלָהּ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן? " צַעַק עָלָיו רַבְּנוּ וְאָמַר לוֹ: "הַיּוֹדֵעַ אֶתָּה כַּמָּה גְדוּלָּה כְּתוּבָה שֶׁל תּוֹרָה? תּוֹרָה הִיא מַעַל הַכֹּל, אִפְּלוּ הָאָדָם הַשְּׁקוּעַ בַּעֲבֹרָה הַמַּגְעִילָה שֶׁל פָּגָם הַקְּבִירִית - הַיּוֹצֵאת זֶרַע לְבַטְלָהּ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, הַתּוֹרָה מְצִילָתוֹ".

תַּתְּחִיל הַיּוֹם לְלַמֵּד אֶת הַגְּמָרָא הַקְּדוּשָׁה, הַדָּף הַיּוֹמִי הַיּוֹם הוּא בְּמַסְכַּת נִדָּה דָף מ.

תִּכְתֹּב לִי בַּחֲזָרָה אִם פָּעַלְתִּי אֲצִלְךָ וְקִבַּלְתָּ אֶת דְּבָרֵי.

...

~~~~~

אֵת לֹא יִכּוּלָה לְתַאֵר לְעַצְמָךְ מַה זֶה לְהַחְיֹת יְהוּדִי.

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פֶּרֶשֶׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֶשְׁשׁוֹן, שְׁנַת תש"פ לִפְרָט קָטָן

לְכָבוֹד בְּתֵי הַיְקָרָה... תַּחֲוִי, תִּלְמִידָה בֵּית פִּיגָא בְּרִסְלָב.

קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְגַבִּי אֲמִירַת קֶרְבָּנוֹת הַנְּשִׂאִים וְכו', הִכִּי חָשׁוּב שֶׁתַּגִּידִי פְּרָקִי תְּהִלִּים, כְּשִׁישׁ לְךָ זְמַן פְּנוּי תַּגִּידִי תְּהִלִּים. אֵת עֲדִין לֹא צָרִיכָה לְהַגִּיד "מְצִיאַת הַזּוּג", כְּרָגַע תֹּאמְרִי תְּהִלִּים. תִּנְסִי לֹאמַר כָּל יוֹם אֵת הַיּוֹם תְּהִלִּים כִּכָּה תִּסְמִי בְּכָל שָׁבוּעַ אֵת סִפְּר הַתְּהִלִּים, וְאִם אֵת לֹא יִכּוּלָה לֹאמַר כָּל יוֹם אֵת הַיּוֹם תְּהִלִּים, תֹּאמְרִי עַל הַסֵּדֶר כַּמָּה שְׁאֵת יִכּוּלָה.

אֵת לֹא יִכּוּלָה לְתַאֵר לְעַצְמָךְ מַה זֶה לְהַחְיֹת יְהוּדִי; רַבְּנוּ אוֹמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן מג): "וּלְהַחְיֹת אָדָם אֵינוֹ דְּבַר רִיק, כִּי הוּא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד", לְהַחְיֹת אֵת הַזּוּלָּת זֶה לֹא כִּזָּה דְּבַר פָּשׁוּט וְקָטָן, כְּמוֹ שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרָכָה מְסַפְּרִים (תַּעֲנִית כב): רַב בְּרוּקָא פָּגַשׁ אֶת אֱלִיהוּ הַנָּבִיא בְּשׁוּק וְשָׁאַל אֶת אֱלִיהוּ אִם יִשְׁנֶם אֲנָשִׁים בְּנֵי עוֹלָם הַבָּא, הַצָּבִיעַ אֱלִיהוּ הַנָּבִיא עַל שְׁנֵי אֲנָשִׁים שֶׁהֵם בְּנֵי עוֹלָם הַבָּא, כִּי הֵם מְסֻתָּבְכִים וּמְשֻׁמָּחִים אֶת כָּלָם. וּכְשֶׁהֵם רוֹאִים שְׁנֵי אֲנָשִׁים רַבִּים בֵּינֵיהֶם הֵם נִגָּשִׁים אֵלֵיהֶם וּמְשֻׁמָּחִים אוֹתָם עַד שֶׁעוֹשִׂים שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתַּעֲזְרִי לְנִקּוֹת אֶת הַבֵּית סֵפֶר; אֵת לֹא יִכּוּלָה לְתַאֵר לְעַצְמָךְ אֵת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת לְעֹזֵר לְרַבְּנוּ, בְּפֶרֶט עִם נִקּוּן הַבֵּית סֵפֶר, עֲבוּדָה שְׁאִין מִי שְׂרוּצָה לַעֲשׂוֹת אוֹתָהּ. לְכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתַּעֲזְרִי לִי עִם נִקּוּן הַבֵּית סֵפֶר וְתַמְסִרִי לְכָל הַתְּלִמִּידוֹת שֶׁעוֹזְרוֹת לְנִקּוֹת אֶת הַבֵּית סֵפֶר שֶׁהֵן עוֹסְקוֹת בַּעֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד. אֲנִי מִמָּשׁ לֹא רוֹצֶה לְהִבְיֹא מְנַקִּים גּוֹיִם בְּבֵית סֵפֶר, הַמְּשַׁפֵּיר צוּעֵק שְׁאִם הַבִּנְיָן לֹא יִהְיֶה נָקִי נְצֻטָּרָה לְהִבְיֹא מְנַקִּים גּוֹיִם טְמֵאִים שִׁסְתָּבְכוּ בֵּין הַתְּלִמִּידוֹת.

תודה על שאת עוזרת לאמא ; אמא אומרת לי תמיד שאת עוזרת לה כמו מלאך מהשמים.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליחי בכל הענינים.

...

~~~~~

בנוסי נשים בישובים יהודיים על פני כל העולם.

בעזרת ה' יתברך – יום ד' פרשת תולדות, כ"ט חשון, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תחי'.

קבלתי את מכתבך.

אינכם יכולים לתאר לעצמכם גדל הזכות של זכוי הרבים ; זכותכם גדולה מאד בזה שאתם מתמסרים כל חדש לקיים את הפנס נשים בביתכם, על ידי זה אתם מאירים הרבה בתי ישראל. הנשים חוזרות הביתה מהפנס עם כוחות נפש חדשים להמשיך לנהל את הבית, להיות נשים פשרות ואמאות רגועות ומסורות לילדים, כל זה עולה לזכותכם על ידי זה שאתם טורחים ומכינים את הפנס מדי חדש בחדשו.

התחלנו לפני כמה שנים לארגן פנס נשים חדשית בוילימסבורג ; מי האמין שהיום יהיו כבר מעל עשר ישובים בעולם שנשים מתפנסות פעם בחדש. אתמול היזה בוילימסבורג, מונדורו, מונסי, ליבערטי, ניו גרסי, ירושלים, בית שמש, צפת, ביתר ; וכן באנגליה, בקנאדי, אילנד. וזה עוד כלום, עוד יבוא יום ובכל מקום בעולם שיהודים גרים יתקיימו פנסים חדשים לנשים.

לגבי האשה שמדברת אתכם על ענינים אישיים וכו', תוכלו לענות לה בצורה יפה : "בענינים אלו אני משוחחית רק עם בעלי ועם מורה דרפי וכו'", אם היא פונה אליכם בלי הפסק ואין לכם מה לענות לה וכו', תגידו לה בצורה יפה : "אני לא יודעת להגיד לך יותר מדי בנושא זה, אני יכולה לתת לך מספרי טלפון של אנשים אחרים שיכולים לעזור לך בנושא וכו'". יכול להיות שאשה זו רק עכשו התקרבה אל רבינו, היא מתרגשת להפיר נשים בברסלב ומרגישה שהיא יכולה לקבל עצמה על הפעיה ממנה היא סובלת וכו', היא רוצה לשוחח עם מישהו על דברים שמנחים על לבה כבר הרבה שנים, ולכן היא פונה אליכם בלי שעור. אם אינכם רוצים לדבר אתה, או שאין לכם מה לענות לה וכו', תגידו לה בצורה יפה : "אני לא יודעת הרבה על ברסלב, אוכל לתת לך מספרי טלפון של אנשים שתוכלי לשאל אותם את

כָּל מֶה שֵׁיִשׁ לָךְ לְשָׂאֵל."

מוֹהֲרָא"ש אומר (אָרֶךְ אִפִּים, פָּרָק סְבִלְנוֹת לְקֶרֶב רְחוּקִים): "כְּשֶׁמִּיֶּשֶׁהוּ מִגִּיעַ אֵלֶיךָ לְבַקֵּשׁ חֲזוּק וְאֵין לָךְ מֶה לְדַבֵּר אֵלָיו, תִּפְנֶה אוֹתוֹ אֶל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִינוּ שֵׁיכוֹל לְחַזְקוֹ וְלַעֲזֹר לוֹ. אָבֵל אֵל תִּדְחָה אוֹתוֹ חֹס וְשָׁלוֹם בְּלִי לְדַבֵּר אֵלָיו כְּלוּם, תֵּן לוֹ לִפְחוֹת כְּתֹבֶת שֶׁל אֶחָד שֶׁיַּדַּע לְדַבֵּר אֵלָיו וּלְחַזֵּק אוֹתוֹ".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם כֹּחַ לְהַמְשִׁיךְ הַלָּאָה עִם אֲסִיפַת הַנָּשִׁים כָּל חֹדֶשׁ בְּבִיתָכֶם; תִּפְרָסְמוּ בְּקוֹ שֶׁל הַנָּשִׁים עַל כָּל פַּעַם שֶׁמִּתְקַנֵּם כְּנוּס, וְכךָ יִדְעוּ הַנָּשִׁים לֶאֱנֹן לְהַגִּיעַ לְקַבֵּל קֶצֶת אֲוִיר צַח.

...

~~~~~

מֶה הַתְּכִלִּית שֶׁלָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם?

בַּעֲזֶרֶת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שִׁבְת קֹדֶשׁ פְּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּוֹ, שְׁנַת תש"פ לִפְרָט

קִטָּן

לְכָבוֹד ... גִּירו יָאִיר.

עֲכָשׁוּ אַחֲרֵי שְׁקֵרָה טְרַגִּדִּיָּה נּוֹרָאָה כְּזֹאת, הִגִּיעוּ רוֹצְחִים וְטֹבְחוֹ יְהוּדִים, צָרִיכִים אָנוּ לְחֻשָׁב שׁוֹב מֶה תִּפְקִידֵינוּ בְּעוֹלָם מֶה אָנוּ עוֹשִׂים כָּאֵן וּמֶה נִקָּח אֶתְנוּ לְעוֹלָם הַבָּא. בְּמָקוֹם לְהִסְתַּוָּב עִם פְּחָדִים מִמֶּה שְׁקֵרָה, צָרִיכִים אָנוּ לְהִתְעוֹרֵר מִהַשְׁנָה וְלְחֻשָׁב עַל הַתְּכִלִּית, מֶה הַתְּכִלִּית שֶׁלָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם? מֶה יִשָּׂאֵר לָנוּ לְנִצָּח? מַעֲט תוֹרָה שֶׁאָנוּ לוֹמְדִים כָּל יוֹם וּמִקְצַת מַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁאָנוּ עוֹשִׂים - אֵלּוּ הַנִּכְסִים שֶׁלָנוּ.

אִם אֵתָּה רוֹצֶה לְהַנְצִיל מִן הָרַעוֹת תַּתְּחִיל לְלַמֵּד גִּמְרָא בְּכָל יוֹם, זֶה יִשְׁמֹר אוֹתָךְ מִכָּל הָאֲסוּנוֹת. חֻקֵּינוּ זְכוּרֹנִם לְכַרְכָּה אוֹמְרִים (תָּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ בְּבֹא, ד): "כָּל תַּלְמִיד חֻקֵּם שֶׁעוֹסֵק בַּתוֹרָה בְּכָל יוֹם תִּמְיֵד בְּשִׁבְלִי לְהִרְבּוֹת כְּבוֹד שָׁמַיִם, אֵינּוּ צָרִיךְ לֹא חֶרֶב וְלֹא חֲנִית וְלֹא כָּל דְּבַר שֶׁיְהִיָּה לוֹ שׁוֹמֵר, אֲלֵא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁמְרוֹ בַּעֲצָמוֹ, אֶחָד שְׁלוֹמֵד תוֹרָה אֵינּוּ נִצָּרָךְ לְשׁוֹם שְׁמִירָה אַחֲרֵת כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר עָלָיו.

בּוֹדָאִי שֶׁמַּעֲתָ גַם אֶת הַחֶלֶק הַטּוֹב שֶׁהִיָּה שֵׁם שֶׁאֶחָד מִהַחֲבוּרָה שֶׁלָנוּ נִצָּל, הַאֲבִירָךְ הֵיךְ ... גִּירו יָאִיר; הוּא הִיָּה בַּחֲנוּת וּבְחִמְלַת ה' עָלָיו נִצָּל, הוּא זָכָה לְסִים לְאַחֲרוֹנָה אֶת כָּל הַשָּׁס.

כָּלנוּ חֲלוּשֵׁי כֹחַ, אֲנַחְנוּ שְׁבוּרִים מִהַטְרַגִּדִּיָּה הַנּוֹרָאָה; בִּישִׁיבָה אֲנַחְנוּ בְּדִרְךָ

כָּלֵל רוֹקְדִים כָּל יוֹם בְּלוּי מוֹזִיקָה, וּבְיָמִים אֵלּוּ לֹא רָקְדְנוּ, אֲבָל הָעָקֹר שֶׁנִּתְעוֹרֵר מֵהַשָּׁנָה, וְלַחֲטֹף תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (אבות ו, ג): "אֵין טוֹב אֶלָּא תּוֹרָה"; הַקָּפֵד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצַּת חֲמֵשׁ וּתְרַגּוּם. תַּעֲבֹר עַל הַסְּדֵרָא בְּכָל יוֹם, אַל תִּדְחָה אֶת זֶה לְיוֹם שִׁישִׁי אוֹ לַשַּׁבָּת, רַק בְּכָל יוֹם תִּלְמַד קִצַּת חֲמֵשׁ רַשִׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם וְתִזְכָּה לְשָׁבוּעַ מְבוֹרָךְ עִם כָּל הַבְּרָכוֹת. שָׁבוּעַ שְׁעוֹבָרִים בּוֹ עַל הַסְּדֵרָא שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם הוּא שָׁבוּעַ מְבוֹרָךְ, אֲבָל שָׁבוּעַ שֶׁלֹּא עוֹבָרִים בּוֹ עַל הַסְּדֵרָא שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, בְּשָׁבוּעַ כְּזֶה מִפְּסִידִים מְמוֹן אוֹ דְּבָרִים יוֹתֵר גְּרוּעִים חֵס וְשָׁלוֹם; אִם דוּחִים אֶת זֶה לְיוֹם שִׁישִׁי יִתְכַּן מְאֹד שֶׁהַשָּׁבוּעַ תַּעֲבֹר בְּלִי לַעֲבֹר עַל הַסְּדֵרָא וְזֶה יָכוֹל לְגַבּוֹת מִחִיר גְּבוּהַ הַשֶּׁם יִשְׁמְרֵנוּ. תִּתְחִיל לַעֲבֹר עַל הַסְּדֵרָא כְּכֹר מִתְחִלַת שָׁבוּעַ - כָּל יוֹם תִּלְמַד קִצַּת חֲמֵשׁ, תְּרַגּוּם וְרַשִׁ"י, זֶה יִשְׁמֹר אוֹתָךְ מִכָּל הָאֲסוּנוֹת.

תִּתְבּוֹנֵן וְתִרְאֶה שֶׁהַיָּמִים עוֹבְרִים כְּצֵל, "כְּצֵל יָמֵינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מִקְנָה (דְּבָרֵי הַיָּמִים-א כט, טו)", אוֹמְרִים עַל זֶה חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה (בְּרֵאשִׁית רַבָּה צו, ב): "הַלֵּנוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֹּתֵל, אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף", הַלֵּנוּאֵי וְיָמֵינוּ הֵיוּ עוֹבְרִים כְּצֵל הַקִּיר שֶׁלּוֹקַח לוֹ קִצַּת זְמַן לַעֲבֹד, אוֹ כְּצֵל הָאֵילָן, אֲבָל כְּשֶׁמִּתְבּוֹנְנִים רואים שְׁחִי הָאָדָם אֵינָם כְּצֵל הַזֶּה אֶלָּא פּוֹרְחִים וְעוֹבְרִים כְּצֵל הָעוֹף הַפּוֹרֵחַ.

שָׁבַת שְׁלוֹם וּמְבוֹרָךְ.

...

~~~~~